

2020. június 17-én elballagtak végzőseink. Sajnos, nem úgy, ahogyan azt elődeik tették. Ebben a tanévben március idusán megváltozott az egész iskolai életünk a koronavírus miatt. Tömegrendezvény továbbra sem volt tartható az iskolában, ezért rendhagyó, szűkkörű ballagási ünnepségen búcsúztunk a 8. osztályos gyerekektől. A tanév elején még nem így terveztük. Szerettük volna számukra is biztosítani a nagy, ünnepélyes búcsúztatót a szülők, rokonok, pedagógusok, diáktársak körében, de az élet felülírta a terveket.

Nem akartuk búcsú nélkül útnak engedni a végzősöket, hiszen fontos és jelentős esemény egy diák életében a ballagás. Véget ért egy szakasz, és kezdődik egy újabb. Úgy döntöttünk, hogy a rendkívüli ballagáson a ballagók, a két osztályfőnök és az intézményvezető vesz részt.

A szülők segítségével a szürke hétköznapi ünnepé válnak. Anyukák és apukák tantermet dekoráltak, szendvicseket készítettek a gyerekeknek. A gyönyörűen feldíszített tanteremben Mizsák Csaba tanár úr várta a ballagókat, és a 7. osztály nevében átadta az útnak indító tarisznyát és virágot. Aztán hagyományosan, nemzeti imádságunk, a Himnusz éneklése után Hegyes Szilvia intézményvezető mondta el ünnepi beszédét, majd átadta Balogh Leventének a Petőfi plakettet. Szabó Miklósné, a végzősök osztályfőnöke megható összeállítással készült Csaba tanár úrral a ballagóknak. Erzsike tanárnő egy kis ajándékkal bocsájtotta útjára tanítványait. A gyerekek szalagot tűztek, majd az iskola előtt lufikat engedtek a magasba. Az elrepülő lufi az elmúlt diákéveket szimbolizálta. Jelképezte, hogy új mérföldkőhöz érkeztek a végzősök, új korszak kezdődik az életükben. A ballagást egy kis beszélgetéssel zártuk. Közben a gyerekek elfogyasztották a szülők által készített szendvicseket és a finom tortát. A ballagás után érkeztek a szülők, leszedték a dekorációt, és közben Erzsike tanárnő az anyukáknak, apukáknak is megmutatta a tanítványairól készült összeállítást és a ballagás képeit. Nagyon szépen köszönjük a szülők segítségét, megértését, a 8 éven át tartó együttműködését.

Szabó Miklósné osztályfőnök búcsúszavai:

Kedves Ballagó Osztályom!

Fontos és jelentős esemény egy diák életében a ballagás. Véget ér egy szakasz, és kezdődik egy újabb. Búcsúztok egymástól, tanáraitoktól, az iskolától. Tesszük ezt kicsit másképp, mint eddig megszoktátok.

Tudom, nem könnyű ma útnak indulni, riaszt az ismeretlen. Tervekkel, álmokkal, vágyakkal vagytok tele. Talán ma még nem értitek, hogy mi értelme volt az elmúlt évek erőfeszítéseinek. Mi értelme volt a sok tanulásnak. Nem baj, ha így érzitek! Többet kell még ahhoz élni, tapasztalni, hogy felismerjétek a jelentőségét az iskolai éveknél.

Bízom benne, hogy mindannyian megtöltöttétek tarisznyáitokat olyan értékekkel, emlékekkel, amelyek majd megsegítik a következő lépéseiteket. Az ebben a korban megszerzett tudás, az örömök és bánatok, a nagy barátságok majd meghatározzák felnőttkorotokat.

A mai nehéz időszakban nem könnyű jó tanáccsal szolgálni, mert nincsenek kiszámítható, jól kitaposott utak, amelyek mindenki számára elérhetőek és járhatók.

Eszünkbe jut sok-sok emlék, amiket együtt éltünk meg: Petőfi-hét játéka, karácsonyi várakozás, ünnepi készülődések.

Tudnotok kell, hogy az ajtónk számotokra mindig nyitva áll. Szeretettel várunk vissza benneteket, legyen tél vagy nyár.

Kedves Szülők! Köszönöm a lelkes együttműködést, a gyermek közös irányítását. Közös munkánk gyümölcse a középiskolai felvételi, továbbhaladás. Mindenki sikeresen vette az akadályt. Kívánok a jövőben is meghitt, boldog perceket, és sikerekben gazdag, vidám új tanévet!

Megköszönöm az iskolánkban tanító pedagógusainknak és technikai dolgozóinknak a gondoskodást, törődést.

Eddig tanáraitok, szüleitek jó vezető módjára veletek voltak általános iskolai tanulmányaitok során. Ez az út azonban korántsem ért véget. Hiszen valamennyien tovább tanultok. Reménykedünk abban, hogy nem veszítitek el a helyesirányt ebben a mai csábításokkal teli világban! Fontos, hogy az életben vegyétek észre a jót, és tudjátok megkülönböztetni a rossztól.

„Az életcél boldogság, de előbb,

Fáradni kell, hogy ezt a célt elérd.

Úgy ingyen ahhoz senki sem jut el,

ahhoz nagyon sok mindenféle kell...” Petőfi: Egy könyvárus emlékkönyvébe.

Majd néhány év múlva, amikor emlékeitek között kutatva rátaláltok ballagó tarisznyáitokra, a tablóra, akkor döbbentek rá, hogy az idő önmagában semmit sem ér, csak akkor válik jelentőssé és értékké, amikor tartalommal töltjük meg.

A nagy út előtt még egyszer pillantsatok hátra, mondjatok köszönetet szüleiteknek, tanáraitoknak a támogatásért s biztatásért.

Kedves Ballagó Osztályom! Kívánok nektek céljaitok eléréséhez erőt, egészséget, kitartást és sok sikert!

Ballagók névsora:

Árva Marcell
Bakosi Dorina
Balogh Levente
Beri Vanessza
Berki Géza
Berki Tamás
Farkas Réka
Gazsi Fruzsina Zsófia
Gyüre Boglárka
Hok Virág Bianka
Horváth Jázmin Bernadett
Jámbor Máté Bence
Jónás Zsolt Miklós
Kántor Gergő
László Rebeka
Lukács Virág
Nagy Csaba
Orosz Diána
Rádi Eszter
Rózsa Viktória
Simon Tamás
Tuza Nándor Ferenc